

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 243/04-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. decembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Imricha Oczvirka, B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 171/94 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 64/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Imricha Oczvirka o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. septembra 2004 doručená sťažnosť JUDr. Imricha Oczvirka, B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 171/94 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 64/02 (ďalej aj „napadnuté konania“).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ podal 7. septembra 1994 na okresnom súde žalobný návrh „o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru a následne o náhradu škody“. Podľa názoru sťažovateľa v rokoch 1996 až 1999 došlo v danej veci na okresnom súde k zbytočným prieťahom, počnúc rokom 1999 však už konajúca sudkyňa „konala zodpovedne a plynule a dňa 12. 9. 2001 vyniesla kladný medzitímny rozsudok. Ďalšie prieťahy boli spôsobené na odvolacom Krajskom súde v Bratislave (...), ktorý dodnes nedokázal vec právoplatne ukončiť“.

Na základe uvedených skutočností sa sťažovateľ domáhal toho, aby ústavný súd vyslovil, že v napadnutých konaniach bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, aby prikázal krajskému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov a aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadostučinenie v sume desaťtisíc slovenských korún a tiež, aby mu boli priznané trovy tohto konania .

Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd sťažovateľa listom z 11. novembra 2004, vyzval aby odstránil nedostatky svojho podania tak, aby zodpovedalo ustanoveniam § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, najmä aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy pripojil splnomocnenie pre jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom. Sťažovateľ bol zároveň poučený o tom, že ak uvedené nedostatky jeho podania nebudú odstránené, ústavný súd môže toto podanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť. Sťažovateľ uvedenú výzvu prevzal 24. novembra 2004, avšak do dnešného dňa na výzvu nereagoval, splnomocnenie pre advokáta k svojej sťažnosti nepripojil.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola

vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a keďže sťažovateľ ani po výzve ústavného súdu nepredložil splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom v súlade s § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, bolo potrebné túto sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2004